

Или — че ги нѣма. Ей тѣй нѣ, нѣма ги. Дайте сега кутията за пеперуди!

Той взе половината отъ събранитѣ пари, пустна ги вжтре и каза:

— Але-хопъ! Окусъ-фокусъ! Ела Боже на помощъ! Сега сж деветъ лева — до година деветстотинъ!

Дружината гледаше зѣпнала.

— Кутията ще я залепимъ. Отъ горе ще пробиемъ дупка и отъ тамъ ще пускаме вжтре. Имаме година време и дѣ-лѣто, ще видите, момчета, какво ще направимъ, и бате ви Сава де ще ви води! Приемате ли?

— Приемаме, приемаме, бате Сава! Ур-р-а! — викнаха всички съ свѣтна ли очи.

— Браво, дружина! — тупна шапка въ земята Савата. — Тѣй ви искамъ! Хайде сега да се връщаме, че слѣнцето засѣда.

*

Лѣтото си отиде. Почна училище. Дружината отново се събра, сега още по-нераздѣлна. Въ междучасията и вѣнъ отъ училище тѣ навсѣкжде ходѣха заедно, все нѣщо шушукаха, гласѣха, съвещаваха се. Въ града ги бѣха нарекли „боса команда“, а дру-